

Τὸ προσεχές φύλλον τῆς «Ἑστίας» ἐκδοθήσεται διπλὸν, περιλαμβάνον ὡς πλείστον μέρος ἐκ τῆς δημοσιευμένης ἐμβριθοῦς ἱστορικῆς μελέτης τοῦ κ. Κ. Σάβα, κατὰ τὴν ἐκφραστὴν ἡμῶν ἐπιθυμίαν πολλῶν συνδρομητῶν, ἵνα ταχύτερον συμπληρωθῇ ἡ δημοσίευσίς τοῦ ἔργου. Ὡς βλέπουσιν οἱ ἀνγνώσται τῆς «Ἑστίας», διὰ τῆς μελέτης ταύτης τοῦ ἀκμαίου ἡμῶν μεσαιωνικοῦ νέου σελὶς ἀνοίγεται τοῦ μεσαιωνικοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος, ἀποκαλύπτονται νέαι πηγαί, παρήκται νέα ἀποψὶς τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν περιστάσεων τῆς χώρας, καὶ δίδεται ἡ φυσικὴ καὶ καθ' ἱστορίαν ἐξηγήσις πολλῶν ἱστορικῶν φαινομένων τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος.

— Ἐξεδόθη ἄρτι τὸ νέον τεῦχος (Β' τῆς τρίτης περιόδου) τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος, οὗτινος περιεχόμενα εἶνε τὰ ἑξῆς: Π. Καθαδελί, Ἐπιγραφαὶ ἐκ τῶν ἐν Ἐπιδαυρίᾳ ἀνασκαφῶν. — Ι. Χ. Δραγίτση, Πειρατικὰ ἀρχαιοτῆτες. — Β. Ι. Λεονάρδου, Ἀμφικαρτεῖον ἐπιγραφαί. — Θ. Σοφοῦλη, Ἀγαλμῆτιον ἐκ Σπάρτης. — Χ. Τσουντά, Σκεῦος πῆλινον καὶ τεμάχια ἀγγείων ἐξ Ἀθηνῶν. — Ν. Νοθοσάδου, ἐπιγραφαὶ ἐκ Μεγάρων. Ἀπεικονίσματα. Ἀγαλμῆτιον ἐκ Σπάρτης. — Σκεῦος πῆλινον καὶ τεμάχια ἀγγείων ἐξ Ἀθηνῶν. — Χαλκοῦς Σάτυρος ἐκ τῆς Συλλογῆς Ἰωάννου Δημητρίου. — Κεφαλὴ ἀγαλμῆτιον.

— Ἐδημοσιεύθη ὁ λόγος, ὃν ὁ γυμνασιάρχης κ. Κ. Νεστορίδης ἐξεφώνησεν ἐν τῷ γυμνασίῳ Τρικάλων κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων. Ἐν αὐτῷ ὁ κ. Νεστορίδης, εἰς τὸν μᾶλλον πεπαιδευμένον ἡμῶν γυμνασιάρχον, ἐκτός ἄλλων, λόγον ποιεῖται περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν γυμνασίων ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἰδίως ἐν Τρικάλαις ἀπὸ τῆς προσχρητέως, καὶ περὶ τοῦ πάλαι καὶ νῦν τρόπου τῆς διδασκαλίας, κατακρίνει θαραλέως τὴν ἀνέμειν τῆς πολιτικῆς εἰς τὰ τῆς παιδείας, καὶ ὑποδεικνύει εὐστόχως τὰς ἐλλείψεις, αἵτινες χρήζουσι θεραπείας ἐν τῷ γυμνασίῳ Τρικάλων.

— Ἐξεδόθη ἄρτι τὸ φύλλον τῆς «Ἑστίας» περιλαμβάνον τὸν λόγον τοῦ κ. Νεστορίδου περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν γυμνασίων ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἰδίως ἐν Τρικάλαις.

Προπαρασκευάζεται ἐν Βιέννῃ μεγάλη ἀποστολὴ πρὸς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Τὰς δαπάνας τῆς ἐπιχειρήσεως ἀνέλαθεν ὁ κόμης Λαγκρόνσκη μέλος τῆς Ἀνω Βουλῆς τῆς Αὐστρίας, ἡ ἀρχηγία δὲ τῆς ἀποστολῆς ἐδόθη εἰς τὸν καθηγητὴν Νίεμαν, μέλος τῆς ἐν Βιέννῃ καλλιτεχνικῆς Ἀκαδημίας. Κύριος σκοπὸς τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης εἶνε ἡ ἀνακρίσις ἀρχαιοτήτων κατ' ἐξέτασιν τὰ μέρη τῆς Ταυρίδος, ἐνθα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνεκαλύφθησαν λείψανα μνημείων χρονολογούμενα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Βαβυλωνίων.

— Ἐδημοσιεύθη ἡ φιλολογικὴ διαθήκη τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, διὰ τῆς ὁποίας ἀνατίθησι τὴν φροντίδα τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀνεκδότων ἔργων του, τελείων καὶ ἡμιτελῶν εἰς τοὺς φίλους καὶ μαθητὰς αὐτοῦ Ἀύγουστον Βακκερί, Πιόλιν Μερλὶ καὶ Ἐρνέστον Λεφέβρ. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἐδήλωσαν ὅτι ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης μετὰ θυσιατικῆς εὐγνωμοσύνης, ἀρνηθέντες τὰ κέρδη αἵτινα ὑπὲρ αὐτῶν ὤρυσεν ὁ διὰ τῆς, καὶ ὥρσαντες πάντα τὰ ἐκ τῆς ἐκδόσεως εἰσπράχθῃσιν ὑπὲρ τοῦ ἐν Παρίσις ἀνεγερθῆσομένου μνημείου εἰς τὸν ποιητὴν. προσέτι δὲ ὑπὲρ ἀναστυλῶσεως τοῦ ἀνδριάντος αὐτοῦ ἐν Βεζανών, ὡς καὶ ὑπὲρ οἰκοδομήσεως τάφου ἀξίου τοῦ ποιητοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Πανθέου, ἂν τύχωσι τῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ πρῶτος τόμος τῶν ὀφειγμένων ἔργων τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, περιλαμβάνον τὰ ἔργα ὅσα καταλείπει πλήρη, ἐκδοθήσεται τῇ πρώτῃ τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου, ἀπκριτιζόμενος ἐκ πέντε ὁρματίων. Ὁ δεύτερος τόμος, ἀποτελούμενος ὑπὸ ἡμιτελῶν ποιημάτων, πᾶντα σχεδὸν ἀναφερομένων εἰς τὴν περίοδον τῆς ἐξορίας καὶ τῆς αὐτοκρατορίας, ἐκδοθήσεται τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1886 ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ ὀλέθρια ἔκτα». Ἡ κατάταξις καὶ δημοσιεύσις τῶν λοιπῶν τεμαχίων, ὅσα κατέλειπον, βέλουνσιν ἀπαιτῆσαι καὶ ἔργασιν καὶ χρόνον πολλόν. Ἡ δὲ ἐκδοσις φέρει, κατὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ποιητοῦ, τὸν τίτλον Ὀκεανός.

— Κατὰ διαταγὴν τοῦ Σάχη τῆς Περσίας κατασκευάσθη μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος τοῦ σφαρικῆς ἄλγας τῆς ὕδρογειῶν, ἀξίας πολλῶν ἑκατομμυρίων. Αἱ θάλασσαι περιστρῶνται ἐν αὐτῷ δι' ὥρμιων σμαράγδων, αἱ διέφοροι χωρεῖ δι' ἀδამάντων, λυχνίων, σαπφείρων καὶ πλείστον πολυτίμων λίθων, στενὸς συγκεκολλημένων πρὸς ἀλλήλους.

— Δύο σοφοί, Ἀμερικανὸς καὶ Γερμανός, ἐπιληφθέντες νέων ἐρευνῶν πρὸς καθορισμὸν τῆς ἐπὶ τῆς γῆς θέσεως τοῦ παραδείσου, κατέληξαν εἰς διάφορα ἀποτελέσματα. Ὁ μὲν Γερμανὸς κ. Μαυρίκιος ἔγγραψεν τὴν ἑξῆς ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ, ἐν τῇ ὁδῷ Ρουῦβς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Χωρῶν· ὁ δ' Ἀμερικανὸς κ. Οὐίλλιαμ Οὐάρεν φρονεῖ ὅτι ἡ θέσις αὐτῆς εἶνε εἰς τὸν βορρεῖον πόλον. Ἐνθα ἡδονήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ταυτότητα τῶν τεσσάρων ποταμῶν τῶν μνημονομένων ὑπὸ τῆς Γραφῆς. Ἀμφότεροι οὗτοι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἱσχυρισμῶν αὐτῶν ἀναφέρουσιν ἀβανθίαν ἀποδείξεων.

— Ἐν Ἀμερικῇ αἱ χρηματικαὶ ἐγγραφαὶ πρὸς τελείωσιν τοῦ βήθρου τοῦ ἀγάματος ὅπερ περιεστῇ τὴν Ἑλευθερίαν, φωτίζουσιν τὸν κόσμον, ἀντλήθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 91,232 δολλαρίων. Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐγγραφῆς ἀνέλαθεν ἑφημερίς τις τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφέντων διὰ συνδρομὰς ὑπολογίζεται εἰς 102,532. Καὶ τοι δὲ ὑπεροχὴν τὸ μέχρι τοῦδε συναχθὲν ποσόν, ὁ κατάλογος μένει ἐτι ἀνοικτός πρὸς ἐγγράφην, καὶ προβλέπεται ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλει συμπληρωθῇ τὸ ποσὸν τῶν 100,000 δολλαρίων, ὅπερ ἡ ἐν λόγῳ ἀμερικανικὴ ἐφημερίς ἀνέλαβε νὰ συλλέξῃ.

— Κατ' αὐτὰς ἐξεδόθη περὶ τὸν Γενικὸν λεξικὸν τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς, τῶν ἀκμασάντων ἀπὸ τῆς ἐν Γαλλίᾳ ἀρχῆς τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Τὸ λεξικὸν τοῦτο, πλήρες βιογραφικῶν καὶ βιβλιογραφικῶν ὑπομνήσεων, περιέχει κατ' ἀλφβητικὴν τάξιν πλεονεξίας εἰς τῶν 15,000 ἀξίους λόγου ζωγράφους, γλύπτας, ἀρχιτεκτονίκας, χαλκογράφους καὶ λιθογράφους, καὶ χρονολογικὸν κατάλογον τῶν ἔργων των κατ' ἀκριβεῖς καὶ ποικίλας πληροφορίας ἐξ ἐπισήμων τε καὶ ἰδιωτικῶν πηγῶν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Lucian select dialogues with introduction and notes for schools by the Rev. Launcelot D. Dowdall, κτλ.
Ἐν Δουβλίῳ 1882.

[Ἡ περὶ τῆς ἐνταῦθα ὁ λόγος ἐκδοσις περιλαμβάνει δέκα μόνον διαλόγους τοῦ Λουκιανοῦ ἐκλεχθέντας ἐκ τῶν Θεῶν διαλόγων, τῶν ἐναλίων καὶ τῶν νεκρῶν. Ἐν αὐτῇ δὲ εἰκόσι σελίδας κατέχει τὸ κείμενον, εἶνε προτεταγμένη εἰσαγωγὴ ἀξία λόγου σελίδων δέκα καὶ ὀκτὼ καὶ ἔπονται ἐν τέλει αἱ σημειώσεις ἐν ὅλαις ἐξήχοντα καὶ δύο σελίδας, κλείει δὲ τὸ βιβλίον μικρὸς πῖναξ τῶν μᾶλλον ἀξιοσημείων ὑπὸ γραμματικῇ ἐποψίᾳ λέξων. Ἡ μικρὰ αὕτη ἐκδοσις τοῦ Λουκιανοῦ, ὡς σχολικὴ κρινόμενη, εἶνε τῷ ὄντι ὄχι μικροῦ λόγου ἀξία, φαίνεται δὲ ἐπὶ ὁ λόγιος ἐκδοτὴς εἰργάσθη μετὰ πάσης ἀκριβεῖς ὅπως καταστήσῃ αὐτὴν οὕτως εἰπεῖν ἐνήμερον πρὸς τὴν σημερινὴν τῆς φιλολογίας κατάστασιν. Διὰ τοῦτο αἱ σημειώσεις τοῦ μάλιστα εἶναι ποικίλαι, καὶ ὑπερέχει μὲν ἐν αὐταῖς ὡς προσήκει εἰς σχολικὴν ἐκδοσιν τὸ γραμματικὸν στοιχεῖον, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ ἄλλως συντελοῦν εἰς τὴν ὀρθὴν τοῦ συγγραφέως ἐρμηνείαν δὲν ἀπεκλείσθη. Σπανιώτατα δὲ αἱ σημειώσεις αὗται ἀπολείπονται τῆς δεούσης ἀκριβεῖας (ὡς λ. χ. ἐν σελ. 72, ἔθ. ἐν λ. *ἑρεστροῖδα* ἐπιφέρονται τῆδε: This garment was also called *μανδύη*, φανόλης ἀπὸ τῆς *θεννα*). Τίνα δὲ βοηθήματα μετεχειρίσθη εἰς πρὸςσκευὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ καθιστᾷ εἰς ἡμᾶς γνωστὴ αὐτῆς ὁ λόγιος ἐκδοτὴς ἐν τῇ ἀπὸ Βρυξελλῶν χρονολογούμενῃ μικρᾷ του προλόγῳ, εἶναι δὲ ἡ ἐξαιρετος εἰσαγωγὴ τοῦ Sommerbrodt, τοῦ Κουρτίου τοῦ Ἑτουλογιχόν καὶ τὰ λοιπὰ σχετικὰ βιβλία ὡς καὶ τὸ τοῦ Peile. αἱ γραμματικαὶ τοῦ Jelf, τοῦ Κρούγερ, τοῦ Κουρτίου, τοῦ Μαζδοχίου καὶ τοῦ Γούδουιν. Εἰδικώτερον δὲ διὰ τὴν ἐρμηνείαν μετεχειρίσθη τὰ ὑπομνήματα τοῦ Lehmann, τοῦ Jacobitz, τοῦ Hemsterhuis καὶ ἄλλων ἐκδόσεων. Τὸ δὲ κείμενον τῶν διαλόγων τῶν Θεῶν καὶ τῶν νεκρῶν εἶναι αὐτὸ τὸ τοῦ Jacobitz, ὅπερ ἐστρὶζεται ἐπὶ τῶν κριτικῶν ἐργασιῶν τοῦ Cobet, τοῦ Fritzsche καὶ ἄλλων, τὸ δὲ τῶν ἐναλίων εἶναι αὐτὸ τοῦ Dindorf, ὅπερ ἀντεβλήθη πρὸς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Jacobitz, καὶ κατ' αὐτὴν μεθρημίσθη. Τῶν τυπογραφικῶν διορθώσεων ἐπεμελήθη ὁ ἡμέτερος κ. Βαλέττις. Σ.]